

dende, den anden var den Betragtning, som særlig det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) gjorde sig til Talsmand for: det Tvivlsmaal, som i Praksis vil opstaa om, hvorvidt en forefaldende Sygdom er den samme som den, der konstateredes ved Optagelsen, og for hvilken Medlemmet altsaa vil have Ret til Hjælp.

Disse to Ting har stadig staaet som Sten paa Vejen, og det er derfor nu Spørgsmaalet: Hvorledes løses disse Vanskeligheder i det forelagte Lovforslag? Der maa jeg sige, at det ene Punkt løses ganske simpelt ved, at det ved ministeriel Bekendtgørelse paalægges Lægerne at udstede en saadan Attest, at det bliver muligt fremtidig at afgøre, hvorvidt et af Sygekassen udredet Beløb er affholdt i Anledning af den paagældendes kroniske Sygdom eller Legemssvagthed. Jeg tror ligesom Venstres Ordfører, at man ikke løser Vanskeligheden ved dette Spørgsmaal ved blot at overse den. Men foruden at Lægerne maa være i Besiddelse af overmenneskelig Evne til at udstede saadanne Attester, skal der indføres meget skarpe Kontrolregler, og jeg indrømmer, at efter de menneskelige Egenskaber er disse Kontrolregler i allerhøjeste Grad nødvendige, men de vil medføre meget store Administrationsudgifter, Administrationsudgifter, for hvilke de 60 000 Kr., som Loven taler om, ikke paa langt nær bliver tilstrækkelige.

Den første Sygekasselov virkede i enhver Henseende fortrinligt, Befolkningen var henrykt og tilfreds med den, saaledes at man i de følgende 16—20 Aar fuldstændig glemte de kronisk syge. Det var de kronisk syges Stilling, der dannede den væsentligste Aarsag til, at hele Sygekasse-spørgsmaalet blev taget op paa ny. Det ærede Medlem, som talte for det radikale Parti (A. M. Hansen), mindede om, hvorledes denne Udvikling havde fundet Sted. Jeg skal derfor ikke gaa ind paa den, men kun nævne, hvorledes de forskellige Partier stillede sig paa det Tidspunkt overfor vore kronisk syge.

Socialdemokratiet havde jo særskilte Formaal, og Sabroe talte de kronisk syges Sag med stor Varme. De to ærede foregaaende Talere har omtalt General Madsens Forslag om Hjælp til de kronisk syge;

det var et Fællesforslag, som støttedes af mine Partifæller, repræsenterede ved det ærede Medlem fra Gentofte (Abrahamsen), det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck) og daværende Folketingsmand, Kaptajn Halsted, og kun fordi det ikke kunde naa at blive gennemført i Landstinget, blev det den Gang ikke gennemført. Nu har man fra denne Regerings Side søgt gennem Nedsættelsen af en Kommission at skaffe Grundlag for Gennemførelsen af General Madsens Forslag, og det hilser vi selvfølgelig med Glæde. Hvad endelig Venstres Stilling paa det daværende Tidspunkt angaar, skal jeg indrømme, at Venstre den Gang fremsatte et Forslag, som indeholdt et specielt Afsnit om de kronisk syge; men det gik ud paa at reducere Hjælpen til vore kronisk syge, idet det stillede sig afvisende overfor de nugældende Regler i Sygekasseloven angaaende kronisk syge for Børnenes Vedkommende — man ønskede, at den Hjælp, Sygekasserne tilbød vore Børn, skulde fratages dem. Men hverken det positive eller det negative Forslag naaede frem til Vedtagelse.

Af de foregaaende Talere er det omtalt, hvorledes Sygekassekommissionsforslaget af 1911 delte de kronisk syge i tre Grupper: en Gruppe, som kunde optages i en Sygekasse, en anden, der betegnedes som kun delvis Invalid, men dog i saa høj Grad, at de ikke kunde optages i Sygekasserne, og endelig den tredje Gruppe, som omfattede dem, der nærmest var fuldstændig Invalid. Disse Lovforslag blev ført frem af den daværende Indenrigsminister Jensen-Sønderup, men han nægtede at fremme de to sidste Forslag, og dette mødte megen Kritik i de forskellige Partier; vort Partis Ordfører beklagede det i allerhøjeste Grad. Der førtes altsaa ogsaa den Gang de mest vidtgaaende Forhandlinger, men Resultatet blev kun det, jeg har omtalt: Sygekasselovens § 7.

Jeg mener, at vi efter det, jeg her har fremsat, og efter den Stilling, de forskellige Partier gennem Tiderne har taget til Spørgsmaalet om vore kronisk syge, staar i *Æresgæld* til disse, en *Æresgæld*, som vi nu skal indfri. Det Udvalg, der nu skal nedsættes, faar et stort Arbejde med at finde en praktisk Form for Overgangsbestemmelserne og dernæst med